

Śrīmad Bhāgavatam 10.87.36, įkūnytos Vedos kreipiasi į Mahāviṣṇu:

*sata idaṁ utthitaṁ sad iti cen nanu tarka-hataṁ
vyabhicarati kva ca kva ca mṁ ā na tathobhaya-yuk
vyavahṁ taye vikalpa ī ito 'ndha-paramparayā
bhramayati bhāratī ta uru-vṁ ttibhir uktha-jaṁ ān*

"Galima teigti, kad šis pasaulis yra visada realus, nes jis sukurtas iš amžinos realybės, tačiau tokį argumentą galima paneigti logiškai. Kartais, iš tiesų akivaizdus priežasties ir jos pasekmės tapatumas negali būti įrodomas, o kartais tikro dalyko produktas yra iliuzinis. Be to, šis pasaulis negali būti realus pastoviai, nes savo prigimtį gauna ne tik iš absoliučios realybės, bet ir iliuzijos, maskuojančios šią realybę. Tiesą sakant, regimos formos šiame pasaulyje yra tik įsivaizduojama tvarka, kurios vienas po kito griebiasi neišmanėliai, siekdami palengvinti savo materialų gyvenimą. Mokslingi Tavo Vedų žodžiai, su jų įvairiomis reikšmėmis bei potekstėmis, glumina visus tuos, kurių protai atbuko besiklausant aukojimo ritualų mantrų."